

SKaGeN klievert met verf en uw emoties in 'Till It's Over'

- 03/04/19 om 10:00
- Bijgewerkt op 10/04/19 om 13:19
- Bron : Knack Focus

[Els Van Steenberghe](#)

Theatermakers Valentijn Dhaenens en Clara van den Broek sloegen de handen in elkaar met de Amerikaanse kunstenaar Richard Jackson. Het maakt Till It's Over tot verfrissend theater waarbij je de zaal ingaat als vloerlegger en verlaat als medeplichtige...

We schrijven dit stukje met handen die onder de rode vlekken zitten, alsof we Lady Macbeth-gewijs net iemand vermoord hebben. Dat is niet zo. De handen werden tijdens *Till It's Over* vastgepakt door actrice **Clara van den Broek**. Eerst dwong ze ons om een soort nepkalaskjnikov, gemaakt uit grijze plastic buizen, tegen haar voorhoofd te houden, vervolgens leidde ze ons naar een begrafenis waar ze haar overleden man en kind, beide levensgrote poppen, met oranje verf moest besprenkelen. Na dit ritueel konden onze handen zich warmen aan een kopje knalroze thee.

Samen en door toedoen van de Amerikaanse kunstenaar Richard Jackson ontpoppen Van den Broek en Valentijn Dhaenens zich in deze voorstelling tot dealers van ogenschijnlijk compleet geschifte beelden waaronder veel pijn, bezorgdheid en wanhoop schuilgaat. Desondanks baadt de voorstelling in de felle kleuren, dankzij het decor én het publiek.

De toeschouwers mogen pas binnen wanneer ze zich in een geel beschermingspak gehesen hebben. De meesten worden met een houten puzzelstuk en de vraag 'Helpt u mee de vloer leggen?' de zaal in gestuurd. In die zaal ligt een ovaalvormige vloer die uit grillig gevormde witte, grijze en zwarte puzzelstukken bestaat. Als je beter kijkt, herken je een gezichtje in de vloer. Het lijkt erop dat Jackson een héél poppy versie van Picasso's *La Guernica* maakte. Want met Van den Broek en Dhaenens sprak Jackson af 'iets' rond oorlogen, geweld en afscheid te doen.

Van den Broek zit in een babyparkje en naait een pluchen knuffel. Over de vloer verspreid liggen kussens.

Visueel vertaalt zich dat in de vloer vol felkleurige verfsporen. Van den Broek zit in een babyparkje en naait een pluchen knuffel. Over de vloer verspreid liggen kussens, een gebroken tafel waar de kopjes, de glazen en een klein plastic koetje dapper standhouden. Er hangt een luster die niet met elektriciteit maar met verf werkt. Omheen dit alles zitten een twintigtal toeschouwers op omgekeerde emmers en kleurige stoeltjes.

De voorstelling start wanneer Van den Broek uit het park stormt en een grotere pluchen knuffel - het lijkt de papa van de kleine knuffel wel - weer aan elkaar naait. Vervolgens knutselt ze met twee

plastic buizen een geweer in mekaar en toont - met behulp van een toeschouwer, ondergetekende in dit geval, hoe de vader gedood werd door een kogel in het voorhoofd. Na het afscheidsritueel met oranje wierook en roze thee volgt het rouwen waarbij Van den Broek 'toeschouwer' Dhaenens - die evengoed in een geel pak op een emmertje zit - letterlijk over de scène sleurt, schopt en zijn gezicht 'verbindt' met draad. Wat u van dit alles moet vinden? Wat u wil.

Till It's Over is een theatrale performance die je absoluut een onbehaaglijk, ontheemd gevoel geeft en je daardoor een fractie laat voelen van de wanhoop die echte oorlogsslachtoffers voelen. Maar het woordeloze spelen gaat Dhaenens minder goed af dan Van den Broeck. Op het einde van het stuk worden er twee zinnen gezegd. En met een daarvan - neen, we verklappen hem niet - krijgt Dhaenens meer gezegd dan tijdens het woordeloze spel.

Till It's Over is een gewaagde voorstelling, een uitdaging voor toeschouwers en publiek die je in een verrassend vormgegeven decor even de wanhoop en ontluistering laat voelen van mensen die alles behalve hun eigen leven zijn kwijtgespeeld. Dit is wellicht de kleurigst denkbare voorstelling om zo'n zwart thema aan te kaarten. Dat maakt ze onvergetelijk als ervaring.

Till It's Over van SKaGeN speelt van 14 tot 19 mei in Antwerpen. Van 26 mei tot 2 juni speelt de voorstelling in Gent. Alle info: www.skagen.be